

D (Wirtschaft- und Verwaltungshauptamt; gazdasági és igazgatási főhivatal), a koncentrációs táborokért felelős SS-egység főnöke és az SS „halálfejes alakulatainak” főinspektora hívta fel a magyar szállítmányok küszöbönálló érkezésére.¹⁰⁵ Őt pedig Kaltenbrunner és Rolf Günther, Eichmann berlini megbízottja tájékoztatta röviddel azután, hogy a Sonderkommando Budapesten „beleegyezett, hogy átveszi a főlősleges zsidókat Magyarországról” a Baky-Endre-csoport „kérésének” megfelelően. Az emberirtás gépezetét, mely hónapok óta fél gőzzel működött, maximális teljesítőképességűvé alakították, hogy biztosítsák a zökkenőmentes, hatékony és folyamatos üzemeltetést.

E célból feltöltötték az SS-személyzetet, és további „szakértőket” vezényeltek Auschwitzba. Köztük volt Karl Höcker SS-Obersturmführer, akit 1944 kora májusában azért vezényeltek át Majdanekből, hogy a táborparancsnok, Richard Baer adjutánsa legyen, de magában a táborban minden bizonnyal ő volt a magyar szállítmányok teljes jogú SS-megbízottja (Bevollmächtigter der SS für die Umsiedlung der Juden aus Ungarn). E minőségében ő hozta működésbe az emberirtás gépezetét a magyarországi szállítmányok időszakában.¹⁰⁶ Nagyjából ugyanekkor vezényelték át Otto Moll Hauptscharführert is a gleiwitzi kisegítő táborból, hogy gyilkos hajlamait az auschwitzi tábor „gondnokaként” élhesse ki. Elsődleges feladata az volt, hogy megtervezze és felügyelje a rövidesen megérkező, tömeges magyarországi szállítmányok hatékony kiirtását. Tekintve, hogy percnyi elvesztegetni való idő sem volt (a szovjet csapatok rohamléptekkel közeledtek Románia felé), nagyszámú foglyot vetettek be a pusztító gépezet felújítására. Moll irányításával a krematóriumokat felújították, a kemencék béléseit kicserélték, a kéményeket vaspántokkal erősítették meg, a rámpákat meghosszabbították egy hármas sínpárból kialakított szárnnyonállal, amely közvetlenül a halálgyárahhoz vezetett, és nagy gödröket ástak a krematóriumok közvetlen közelében azoknak a temeknek az elégetésére, amelyek kiszorultak a krematóriumokból. Mindegyik gödör 40–50 m hosszú, 8 m széles és 2 m mély volt. A fenekükön lefolyócsatornát ástak, hogy azon csurogjon el az elégetett holttestekből kiolvadt zsír, amelyet azután a krematóriumok tüzelőanyagaként terveztek felhasználni. A magyarországi deportálások csúcspontján kilenc ilyen gödör működött a krematóriumokon kívül. A gázkamrákat kiszolgáló két különleges zsidó kommandó létszámát 224-ről 860-ra növelték, a zsákmányolt holmit szortírozó „Canada”-kommandó létszámát pedig kb. 2000-re.¹⁰⁷

A magyarországi zsidók deportálása május 15-én pirkadatkor vette kezdetét az I. zónában, vagyis Kárpátalján és Északkelet-Magyarországon. Az első két transzportot több mint 6300 zsidóval Nyíregyháza és